

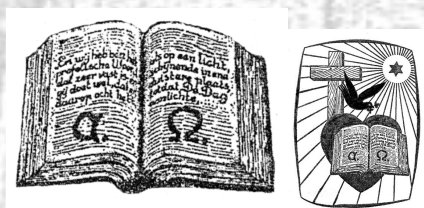
Geachte lezer,

Het verheugd ons, u deze studie te mogen aanbieden. Het is onze hartenwens, dat u door deze studie wordt gezegend. Wanneer de Zoon Gods zegt: *“Ik ben de deur; als iemand door Mij binnenkomt, zal hij behouden worden ..... (Joh. 10:9)*, dan kunnen wij vandaag met grote stelligheid zeggen: Wij staan voor het sluiten van de deur, want de wederkomst van Jezus Christus staat te gebeuren en daarmee loopt de genadetijd af. Daarom hebben wij van Godswegen de opdracht, u deze Bijbelse boodschap door te geven. Probeer u alstublieft, om het zonder vooringenomenheid te lezen.

Vragen, die er bij het lezen van deze studie zouden kunnen rijzen, willen wij, voor zover dit mogelijk is, beantwoorden. Wilt u over de inhoud van deze studie of over het Woord van God in het algemeen praten, dan is daar ook een mogelijkheid voor.

Verder hopen wij van ganser harte, dat alvorens u deze studie gaat lezen, u uw God en Vader vraagt om geopende oren en vooral om een geopend hart. Opdat de Heilige Geest zelve u inzicht zal geven en u zal doordringen van de boodschap, die God in deze studie tot u zegt. God wil openbaren, hetgeen Hij tot redding van de mensen gesteld heeft. Alleen met het verstand en met rede is deze studie niet te verstaan. Vertrouw aan Hem uw inzicht toe en u zult van licht tot licht gaan en steeds meer vinden tot troost en sterkte.

Met hartelijke Zegenwensen
namens het Bijbelstudie Centrum
Rob Schutte

2 Petrus 1:19

Laten we beginnen met het opslaan en lezen van 2 Petrus 1:1-11. "Simeon Petrus, een dienstknecht en apostel van Jezus Christus, aan hen, die een even kostbaar geloof als wij hebben verkregen door de gerechtigheid van onze God en Heiland, Jezus Christus: genade en vrede worde u vermenigvuldigd door de kennis van God en van Jezus, onze Here.

Zijn goddelijke kracht immers heeft ons met alles, wat tot leven en godsvrucht strekt, begiftigd door de kennis van Hem, die ons geroepen heeft door zijn heerlijkheid en macht; door deze zijn wij met kostbare en zeer grote beloften begiftigd, opdat gij daardoor deel zoudt hebben aan de goddelijke natuur, ontkomen aan het verderf, dat door de begeerte in de wereld heerst. Maar schraagt om deze reden met betoon van alle ijver door uw geloof de deugd, door de deugd de kennis, door de kennis de zelfbeheersing, door de zelfbeheersing de volharding, door de volharding de godsvrucht, door de godsvrucht de broederliefde en door de broederliefde de liefde (jegens allen).

Want als deze dingen bij u aanwezig zijn en overvloedig worden, laten zij u niet zonder werk of vrucht voor de kennis van onze Here Jezus Christus. Want bij wie zij niet zijn, die is verblind in zijn bijziendheid, daar hij de reiniging van zijn vroegere zonden heeft vergeten. Beijvert u daarom des te meer, broeders, om uw roeping en verkiezing te bevestigen; want als gij dit doet, zult gij nimmer struikelen. Want zó zal u rijkelijk worden verleend de toegang tot het eeuwige Koninkrijk van onze Here en Heiland, Jezus Christus".

We zien hier een opwassen in kennis en geloof, een toestand, waarvan de apostel zegt in vers 10b-11: *"want als gij dit doet, zult gij nimmer struikelen. Want zó zal u rijkelijk worden verleend de toegang tot het eeuwige Koninkrijk van onze Here en Heiland, Jezus Christus".*

Het gaat hier dus om de volle wasdom, de groei, die God wil, dat we zullen hebben in Jezus Christus; want hiertoe immers heeft God ons geroepen, opdat we het beeld van Zijn Zoon gelijkvormig zouden worden en niet onmondige kinderen in het geloof zouden blijven, die met alle wind van leer heen en weer bewogen worden.

Maar opwassen tot een volkomen man in Christus, zoals we in Ef. 4:13-14 lezen: *"totdat wij allen de eenheid des geloofs en der volle kennis van de Zoon Gods bereikt hebben, de mannelijke rijpheid, de maat van de wasdom der volheid van Christus. Dan zijn wij niet meer onmondig, op en neder, heen en weder geslingerd onder invloed van allerlei wind van leer, door het valse spel der mensen, in hun sluwheid, die tot dwaling verleidt".*

Zo zeker als we een kind van God geworden zijn door het geloof in Jezus Christus, zodat ons hart en leven aan Jezus toebehoort, zo zeker hebben we dan ingang in Zijn Koninkrijk. Maar het gaat hier niet alleen om een ingang, maar er staat: *"Want zó zal u rijkelijk worden verleend"*. Er zullen dus straks inderdaad velen ingaan, omdat zij de Heer Jezus aanvaard hebben, zoals de moordenaar aan het kruis inging; maar zij gaan als naakt in. We kunnen echter ook rijkelijk ingaan en dat is niet tot eer van ons, maar tot eer van Hem.

Het is niet, dat we uit eerezucht naar een kroon streven, maar opdat Jezus Christus in ons leven hier, verheerlijkt kan worden in en door ons en Hij tot Zijn volle doel en recht kan komen. Als we straks een kroon ontvangen, is dat een kroon van Jezus, zoals we ook lezen in Openb. 4:10-11. *"zullen de vierentwintig oudsten zich nederwerpen voor Hem, die op de troon gezeten is en Hem aanbidden, die tot in alle eeuwigheden leeft, en zij zullen hun kronen voor de troon werpen, zeggende: Gij, onze Here en God, zijt waardig te ontvangen de heerlijkheid, de eer en de macht; want Gij hebt alles geschapen, en om uw wil was het en werd het geschapen".*

Dus als de Gemeente gekroond zit rondom de troon van God, maar dan leggen zij hun kronen af en werpen die aan Zijn voeten en zeggen: *"Gij, onze Here en God, zijt waardig te ontvangen de heerlijkheid, de eer en de macht"*.

Nu willen we het over deze groei hebben en speciaal over de grond en de krachtbron van deze groei. We weten, dat als we willen groeien en in het geloof opwassen tot de volmaaktheid en het vrucht dragen, dan is daar een krachtbron voor nodig. Een levensbron, die ons hier in vers 2 en 3 genoemd wordt, waar de apostel Petrus zegt: *"genade en vrede worde u vermenigvuldigd door de kennis van God en van Jezus, onze Here. Zijn goddelijke kracht immers heeft ons met alles, wat tot leven en godsvrucht strekt, begiftigd door de kennis van Hem, die ons geroepen heeft door zijn heerlijkheid en macht"*.

Maar de nadruk ligt al in vers 2 op de woorden: "genade en vrede". Dit is ook de oud apostolische groet, die we ook in de brieven van Paulus vinden. Dit zijn de twee geweldige krachtbronnen Gods, "genade en vrede", die ons ter beschikking gesteld zijn in Christus Jezus.

En al wie deze geweldige krachtbronnen tot zijn beschikking heeft en ook op de juiste wijze weet aan te wenden, te gebruiken, die ervaart deze wonderbare wasdom en groei tot de volmaaktheid. Deze blijven niet ledig, maar zij zullen de rijkdom en heerlijkheid van Hem op een ongekennde wijze ervaren. Genade en vrede zijn twee krachtbronnen ons van God geschonken.

Vrede is een bijzondere toestand. Het woord wil naar de Hebreeuwse grondtekst eigenlijk allereerst zeggen: welvaart, maar ook rust en dan ook gezondheid. We hebben het nodig, dat we een goede vaart, een goede groei, een goede wandel hebben, dat we "wel varen", niet naar werelds begrip, maar naar dat heerlijke plan, opdat we van kracht tot kracht en van heerlijkheid tot heerlijkheid gaan. Dat is "wel varen", als we een vaste koers hebben, die op het doel afgaat, naar de roeping Gods, die van uit de hemel is.

Ook rust is een heerlijke toestand, als we werkelijk in de innerlijke mens rust hebben, die rust, die alleen mogelijk is, als onze ziel en geest rust gevonden hebben in God en in het Lam van God.

Ook gezondheid behoort daarbij; maar allereerst betekent het: gezond zijn naar onze ziel en dan volgt dikwijls het lichaam ook. Maar als dat hier niet gebeurt, dan zal dat toch straks zeker ons heerlijk bezit worden, want we zijn niet geroepen om in dit aardse lichaam te blijven.

Dit is slechts een vergankelijk lichaam, maar we zijn geroepen om straks het onvergankelijke opstandinglichaam te ontvangen. Dat is de heerlijkheid, die Jezus Christus ook ons heeft aangebracht.

Het woord vrede in het Grieks, heeft dezelfde stam als van het Griekse werkwoord, dat verbinden betekent, zodat het ook op een verbinding kan duiden, d.w.z. dat we verbonden zijn met de levende God, die ons voor Zich Zelf heeft geschapen.

Zo zien we, hoe wonderbaar dat woord vrede is. Het is de waarachtige rust, die de wereld niet kan geven, maar die de ziel alleen in God heeft, want nooit zal ons hart tot werkelijke rust komen en blijft het zoekende en jagende naar allerlei dingen, totdat het eindelijk zijn bestemming heeft gevonden. Onrustig is ons hart, totdat het rust in God!

Ons hart is door God geschapen, opdat het voor Hem zou zijn. Zolang ons hart niet een woonplaats is geworden van Jezus Zelf, zodat Hij op de troon van ons hart zit, hebben we geen werkelijke vrede. We zijn dus niet geschapen voor ons zelf, we zijn geschapen voor God en voor Christus. God heeft ons geschapen, opdat we voor Hem een levende tempel zouden zijn en dat is onze heerlijkheid! Nooit zullen we werkelijke vrede kunnen hebben, als we niet tot het doel en de bestemming komen, waarvoor we geboren zijn en het leven hebben ontvangen.

Nu gaan we over de genade spreken, die aan de vrede vooraf gaat.

Vrede kunnen we nog onder woorden brengen: o.a. welvaart, rust, gezondheid, verbinding met God. Maar wat is genade? Dat is niet in menselijke woorden uit te drukken. We kunnen het zo omschrijven: de genade Gods houdt heel de rijkdom van God in zich, die Hij in Jezus Christus voor de mens beschikbaar heeft gesteld.

Dat houdt alles in voor ons; voor onze redding en behoudenis, voor het rechtvaardig maken van ons, het aanbrengen van ons heil en voor onze volmaakte verlossing, die ons volmaaktheid geeft, gelijk Jezus volmaakt is. Want we zullen worden gelijk Hij is, hiertoe heeft God ons geroepen, om aan het beeld van Zijn Zoon gelijkvormig te worden, opdat Hij de eerstgeborene zou zijn onder vele broederen.

Nu houdt de genade Gods ook in, dat we van diepgevallen zondaars, dood zijnde in de zonde, door God in Christus een volkomen nieuwe schepping zijn geworden. Wat is dat een rijkdom van genade! Het is dus niet alleen genade voor schuldvergeving, waar het mee begint, maar het is ook genade tot vrijmaken van de macht van de zonde. En van de heerschappij van satan en zijn demonen, alsmede van de begeerlijkheden van het vlees, de wereld.

Het is ook de genade, om te groeien en op te wassen in het heilig maken, want dat is de krachtbron Gods, om ook in dit leven, in dit sterfelijke lichaam zo te leven, zoals Jezus leefde, toen Hij hier op aarde

in een sterfelijk lichaam was. Opdat we ook, evenals Jezus hier tot eer van Gods Naam zullen leven, om Hem te kunnen openbaren. Zo schenkt die genade Gods ons alles, wat we nodig hebben voor geest, ziel en lichaam. Niet alleen om Hem te verheerlijken voor tijd en eeuwigheid, maar ook hier voor Christus te lijden.

Daarom vinden we in Johannes 1 dat Johannes zegt in vers 14: *"Het Woord is vlees geworden en het heeft onder ons gewoond en we hebben Zijn heerlijkheid aanschouwd, een heerlijkheid als van de eerstgeborene van de Vader, vol van genade en waarheid"*.

Toen Jezus Christus de menselijke staat aannam en hier in het vlees was, was Hij vol van genade en waarheid en dan zegt Johannes in vers 16: *"Immers uit Zijn volheid hebben we allen ontvangen, zelfs genade op genade"*.

Er is dikwijls nog een misverstand onder Gods kinderen, die denken, dat Jezus Christus hier als mens op aarde in Zijn vernederde staat, zo volmaakt kon wandelen en de werken Gods zo volmaakt kon uitvoeren, ook het kruislijden, dat geweldige offer (dat Hij bracht), dat Hij dat in eigen kracht deed, omdat Hij Gods Zoon was.

Maar de Schrift leert ons nadrukkelijk wat anders, dat Jezus Christus Zichzelf ontledigde, hoewel Hij God was. Dat was ook juist de verzoeking, die Hij te ondergaan had, door de verzoeker de duivel. Deze kwam niet bij Jezus om Hem over te halen tot zondigen in vele zonden, zoals wij! Dat was onmogelijk. Daarvoor was Hij de Reine en de Heilige.

Nee, want Zijn verzoeking ging om iets heel anders. Zijn verzoeking lag daarin, dat Jezus Zijn Goddelijke macht zou aan wenden voor Zichzelf. Hij kon dit, want Hij was God. Maar indien Hij deze Goddelijke macht en kracht zou hebben aangewend voor Zichzelf tijdens Zijn vernedering, dan had Hij ons nooit kunnen verlossen. Daarom zegt de duivel tot Hem: *"Als gij Gods zoon bent"*, en toen Hem hongerde: *"zeg tegen deze stenen, dat zij broden worden"*.

Kon Hij dat niet? Natuurlijk kon Hij dat! Maar dan had Jezus Zijn eigen Goddelijke macht aangenomen. Hij moest echter worden gelijk wij, terwijl Hij God was als mens. Zo heeft Hij Zijn Godheid geen ogenblik aangewend voor Zichzelf, tijdens Zijn vernederde staat als mens, maar Hij is gewoon geweest als u en ik. Hoe kon Hij dan toch zo leven als mens in deze zondige wereld, volmaakt rein en heilig en daarbij de grote werken Gods doende en dat geweldige offer brengen op Golgotha?

Omdat Hij vol was van de genade Gods!

Het Woord zegt, dat de genade Gods op Hem was. Als Hij hier had gewandeld in Zijn Goddelijke kracht, dan had Hij die genade niet nodig gehad. Maar Hij heeft Zichzelf juist ontledigd (zegt het Woord van God) en heeft onze menselijke staat aangenomen.

Hoe heeft Hij Zich ontledigd? Door in de moederschoot van Maria, dat vernederde lichaam te ontvangen. Hij, die de hele wereld geschapen heeft en die ook allen het leven gegeven heeft, ook aan Maria. Zo moest Hij zich vernederen, dat Hijzelf door deze dochter van Adam mens werd, in volledige gehoorzaamheid, zoals de wet van God eiste.

Ook gehoorzaamheid aan zijn ouders, Hij was hen onderdanig en Hij moest werken in de timmerman werkplaats van Jozef, in het zweet zijns aanschijns. Hij, Die maar te spreken had en het was er en Hij, Die te gebieden had en het stond er, maar Hij deed dat niet, Hij was gelijk als wij. Laten we dat goed beseffen!

Hoe kon Hij dit volbrengen? Niet in eigen Goddelijke kracht, maar uit de genade Gods, die op Hem was. Daarom staat er in Luc. 2:40 van Jezus: *"Het kind groeide op en werd krachtig, en het werd vervuld met wijsheid, en de genade Gods was op Hem"*.

In vers 52 staat er: *"En Jezus nam toe in wijsheid en grootte en genade bij God en mensen". Hij nam toe, niet alleen in wijsheid en grootte, maar ook in genade"*.

Genade Gods is iets, wat steeds meerder voor ons moet worden; God heeft volle rijkdom al voor ons weggelegd, maar zoals het geloof moet groeien, zo moet ook de genade in ons toenemen. Daarom is de apostolische groet van Petrus, waar mee we begonnen: *"genade en vrede wordt u vermenigvuldigd"*.

Dat is iets wonderbaars! Eerst hebben we gezien, dat op Jezus, toen Hij een klein kind was, de genade Gods was; maar Hij nam in deze genade toe, naarmate Hij ouder werd. Een toeneming in genade is gelijk aan een vermenigvuldiging in genade. En naar mate we dit kapitaal, deze kracht Gods ontvangen, en daarmee werken, zullen we ook tot die volmaaktheid komen, waartoe God ons roept.

Nu gaan we terug naar het woord uit Joh. 1:16, waar staat: *"Immers uit Zijn volheid"*. Want in Christus is al de volheid van Gods genade. Hij is opgewassen, de genade in Hem is zo vermenigvuldigd, zo toegenomen, dat het tot de volle maat komt, de rijkdom van Gods genade en dat is in Hem, a.h.w. vlees en bloed geworden.

Nu weten we, dat wat in Hem is, ook ons nu ter beschikking staat, want het is alles in Jezus Christus gegeven. Het Woord zegt in Col. 2:9-10. *"In Hem woont al de volheid der godheid lichamenlijk; en gij hebt de volheid verkregen in Hem"*.

Dat is allereerst de genade, de eerste krachtbron, want daar uit vloeit al het andere verder voort. De genade, die volle rijkdom van God kunnen we vergelijken met een enorm levend kapitaal, niet een kapitaal van dode dingen, maar uit de levende schat van God Zelf.

Dit geweldige kapitaal, dat God ons ter beschikking heeft gesteld in Jezus Christus, levert rente op; de eerste rente die we mogen ontvangen, is genade voor schuldvergeving. Maar als we de eerste rente ontvangen, dan krijgen we van die rente weer rente. Daarom zegt Petrus: *"genade en vrede wordt u vermenigvuldigd"*.

Zo zijn we in Jezus Christus schatrijk geworden, maar het is alleen of we het in bezit willen nemen, want het is door genade. Daarom staat in vers 16 van Joh.1: *"Immers uit Zijn volheid hebben we allen ontvangen zelfs genade op genade"*. Daar komt dus steeds grotere genade bovenop, totdat het eens overvloedige genade wordt, net zolang, tot we zover komen, als Hij is; mits we het maar in bezit gaan nemen.

In Rom. 3:23-24 lezen we: *"Want allen hebben gezondigd en derven de heerlijkheid Gods, en worden om niet gerechtvaardigd uit zijn genade, door de verlossing in Christus Jezus"*.

En in Rom. 5:15-17 staat: *"Maar het is met de genadegave niet zo als met de overtreding; want, indien door de overtreding van die ene zeer velen gestorven zijn, veel meer is de genade Gods en de gave, bestaande in de genade van de ene mens, Jezus Christus, voor zeer velen overvloedig geworden. En het is met het geschenk niet zo als door het zondigen van één; want het oordeel leidde van één overtreding tot veroordeling, maar de genadegave van vele overtredingen tot rechtvaardiging. Want, indien door de overtreding van de ene de dood als koning is gaan heersen door die ene, veel meer zullen zij, die de overvloed van genade en van de gave der gerechtigheid ontvangen, leven en als koningen heersen door de ene, Jezus Christus"*.

Het wil zeggen dat de zonde over ons niet heerst, maar dat wij heersen over de zonde, opdat we vrijgemaakt zijn van de macht van de zonde.

In vers 20 zegt hij het nog eens: *"Maar de wet is er bijgekomen, zodat de overtreding toenam; waar evenwel de zonde toenam, is de genade meer dan overvloedig geworden"*.

Het is dus eerst genade, toen meer genade, overvloedig genade, meer dan overvloedig, ja, het gaat steeds meer worden; dat is toch een kapitaal, dat rendeert! Waarom dan in armoe van de Geest leven, waar de Heer steeds meer heeft om ons te geven; er is volheid van genade, door het werk op Golgotha!

Er is dus genade om vrij gemaakt te worden van de macht der zonde, er is genade om op te wassen en te groeien in de heiliging en er is ook genade om steeds meer vrucht te dragen voor de Heer, om hiermee een God welgevallige wandel te hebben, tot eer van Zijn Naam.

Dat vrucht dragen is ook genade, om hier voor Hem te lijden, in vervolging en verdrukking en dan toch de Heer te kunnen loven en prijzen. Als Paulus een doorn in zijn vlees heeft en een engel des satans hem met vuisten slaat (zeer waarschijnlijk een oogziekte), waar hij de Heer enige malen om gebeden heeft, dat hij van hem zou wijken, dan zegt de Heer: *"Mijn genade is u genoeg"*.

Het is niet zo, dat we alles kunnen weg bidden, elke vervolging en elke verdrukking, elke ziekte en elke aanval van de duivel; maar het is genade bij God, om daarover overwinning te hebben in die zin, dat al blijf ik ziek na gebed, ik toch de Heer loven en prijzen zal, want dan weet ik, dat Hij daarmee een bedoeling heeft.

Paulus heeft met zijn gebrekkig lichaam meer gewerkt en meer vrucht gedragen, dan de andere apostelen bij elkaar, omdat zegt hij, dat hij het niet was, maar Zijn genade, die met hem was. Naar zijn lichaam was Paulus eigenlijk een aanstoot voor de Gemeente. Wat is dat voor een man? Hij predikt Jezus en waar hij komt, gebeuren er wonderen en tekenen en zieken worden genezen, maar zelf zit hij met een gebrekkig, ziekelijk lichaam, een aanstoot.

Maar het gaat om de genade van God en die is genoeg. Daarin wordt God verheerlijkt en dat is onze bestemming, dat Jezus in ons gezien zal worden. Deze heerlijke genade is voor ons gekomen door Christus, zegt het evangelie in Joh. 1:17. *"want de wet is door Mozes gegeven, de genade en de waarheid zijn door Jezus Christus gekomen"*.

Het is in Hem, genade op genade en we mogen het uit Hem nemen; eerst genade voor schuldvergeving, ook genade om niet altijd weer in de zelfde zonde te vervallen, dus vrijmaken van de zonde en ook genade om tot eer van Zijn Naam nu te gaan leven; zelfs in dit sterfelijke vlees, dat nog zijn aanvechtingen heeft, omdat we in een zondige wereld leven.

Daarom zegt Paulus in 1 Cor. 15:10. *"Maar door de genade Gods ben ik, wat ik ben, en zijn genade aan mij is niet vergeefs geweest, want ik heb meer gearbeid dan zij allen, doch niet ik, maar de genade van God, die met mij is"*.

Dat moest hij zeggen, dat hij meer gearbeid had dan zij allen. Dat was geen hoogmoed, maar het was de genade van God, die met hem was. Het is daarom dan ook, dat hij in vele vervolgingen, in gesel slagen komt. Want hoeveel keer heeft hij niet de veertig min één gesel slagen gehad en is hij gestenigd geworden, heeft hij honger en ontberingen geleden.

We zouden zeggen: "Hoe heeft die man dat uitgehouden"? Het was de genade van God en dan gaat hij nog over die verdrukkingen roemen, d.w.z. niet voor zichzelf, maar hij roemt de genade van God in Christus, o.a. in Filp. 1:29-30. *"Want aan u is de genade verleend, voor Christus, niet alleen in Hem te geloven, maar ook voor Hem te lijden in dezelfde strijd, die gij eens van mij hebt gezien en nu van mij hoort"*.

Dat is pas de heerlijkheid Gods! Paulus zag het als een ereteken, dat hij in zijn lichaam de verdrukkingen van Christus nog verder moest doormaken, het lijden van Christus, ter wille van Zijn lichaam.

We gaan nog even terug naar de Romeinen brief. Daar hebben we gezien, dat er altijd meer genade is: genade, meerdere genade, overvloedige genade, meer dan overvloedige genade; daarom zegt Paulus dan ook in Rom. 6:14. *"Immers, de zonde zal over u geen heerschappij voeren, want gij zijt niet onder de wet, maar onder de genade"*.

Wat heerlijk, dus geen heerschappij meer van de zonde. Verder lezen we in Ef. 1:5-6. *"In liefde heeft Hij ons tevoren ertoe bestemd als zonen van Hem te worden aangenomen door Jezus Christus, naar het welbehagen van zijn wil, tot lof van de heerlijkheid zijner genade, waarmede Hij ons begenadigd heeft in de Geliefde"*.

Hier zijn we voor bestemd, tot lof van de heerlijkheid van Zijn genade, want straks zal niemand kunnen roemen. Als we gekroond om die troon zullen zitten en gelijk zullen zijn aan Jezus, dan is dit tot heerlijkheid van God.

Dat vinden we ook in Ef. 2:4-7. *"God echter, die rijk is aan erbarming, heeft, om zijn grote liefde, waarmede Hij ons heeft liefgehad, ons, hoewel wij dood waren door de overtredingen mede levend gemaakt met Christus, – door genade zijt gij behouden –, en heeft ons mede opgewekt en ons mede een plaats gegeven in de hemelse gewesten, in Christus Jezus, om in de komende eeuwen de overweldigende rijkdom zijner genade te tonen naar (zijn) goedertierenheid over ons in Christus Jezus"*.

In deze moderne wereld houdt men tentoonstellingen en dan willen fabrikanten hun nieuwe producten kwijt; ze tonen ze daar, zodat de mensen ze zien. Ze demonstreren verschillende machines, auto's etc. en vele andere producten. Het wordt alles voor de ogen getoond, dat is een tentoonstelling!

Welnu God heeft in Zijn eeuwig raadsplan en in Zijn eigen heilig voornemen ook een "tentoonstelling" op het oog. God wil aan heel Zijn schepping en aan al Zijn schepselen, die in de hemelen, op de aarde en onder de aarde zijn, straks laten zien, iets tentoonstellen en daarmee een enorme demonstratie geven.

U weet wel, dat als een fabrikant op de tentoonstelling met iets uitkomt, dan moet het product in de finesse precies in orde zijn en uitblinken. Zo is het geval ook met de Gemeente, waar God straks in zal tentoonstellen, wat de overweldigende rijkdom van Zijn genade vermag, waardoor de hele schepping en al het schepsel zal kunnen zien, wie God is, hoe groot Zijn heerlijkheid, Zijn wijsheid en Zijn liefde is.

Welk een overweldigende genade geeft God aan diepgevallen mensenkinderen, aardwormen, die in hun soort verreweg geringer zijn dan de engelen, hoe God daar uit gemaakt heeft, pronkjuwelen, die aan Zijn Zoon gelijkvormig zijn, die nu ook zonen Gods geworden zijn, volmaakt in heerlijkheid, in schoonheid, in wijsheid.

Dat Goddelijke werk gaat God dus tentoonstellen, zodat men zal weten, wie Hij is. Want God wil zich openbaren aan Zijn schepping en daar is de Gemeente voor bestemd. In vers 7 staat: *"om in de komende eeuwen de overweldigende rijkdom zijner genade te tonen naar (zijn) goedertierenheid over ons in Christus Jezus."*, en dan eindigt hij zo wonderbaar in vers 10: *"Want Zijn maaksel zijn wij"*. We kunnen het woord *"maaksel"* uit het Grieks ook vertalen met *"gedicht"*. We worden een gedicht Gods, een lofprijzing Gods, Halleluja!

In de Schrift vinden we nog meer genade in genade gaven, wat we ook zien in Ef. 3:8. *"Mij (Paulus), verreweg de geringste van alle heiligen, is deze genade te beurt gevallen, aan de heidenen de onnaspeurlijke rijkdom van Christus te verkondigen"*.

Dat had hij ook niet uit zichzelf, het was geen wijsheid van Paulus, maar ook dat was weer genade van God. Alle geestesgaven zijn genade gaven, die we ontvangen. Hoe kan men dan zeggen: "je kunt alle gaven zo maar krijgen". God geeft het naar Zijn genade, gelijk Hij wil, gelijk Hij dat nodig acht. En als God ons voor een hand bestemd heeft, geeft Hij niet de genade om een oog te wezen; want we moeten Zijn heerlijkheid dan als hand openbaren en de ander als oog en weer een ander als oor.

Hij geeft gelijk Hij wil; zoals aan Paulus de genade werd verleend, om aan de heidenen de onnaspeurlijke rijkdom van Christus te verkondigen en *"in het licht te stellen, (wat) de bediening van het geheimenis (inhoudt), dat van eeuwen her verborgen is gebleven in God, de Schepper van alle dingen, opdat thans (en nu komt het) door middel van de gemeente aan de overheden en de machten in de hemelse gewesten de veelkleurige wijsheid Gods bekend zou worden"*. (Ef. 3:9-10) Laten we God hiervoor danken, want daardoor kennen we nu deze heerlijkheid!

We weten niet precies, hoe het werkt, maar door middel van de Gemeente wordt nu al de veelkleurige wijsheid van God bekend gemaakt aan de overheden en de machten in de hemelse gewesten. We zijn inderdaad een schouwspel hier op aarde, voor de wereld om ons heen en ook voor de engelen en voor de hemelse overheden, die voortdurend op ons neerzien.

Er wordt van alle kanten op ons gezien; Paulus zegt, dat we in een renbaan lopen, waar altijd vele toeschouwers zijn en die moeten de genade van God in ons zien werken.

Nu wordt er aan de andere kant ook gezegd; hoe is het mogelijk, dat een kind van God, een gezegende dienstknecht zolang moet lijden en in gevangenschappen opgesloten blijven? Want we hebben zo'n gebrek aan zulke arbeiders, die het Woord der waarheid zuiver verkondigen! Met welk doel laat God dit toe?

Ik ben er van overtuigd, dat engelen en hemelse machten de genade Gods in hen zien, die het iemand als mens het mogelijk maakt, in het lichaam te lijden door een voortdurende verdrukking, waaronder men psychisch moet lijden en daarbij toch nog de Heer verheerlijken kan. Dat is de genade Gods, waarin we Gods heerlijkheid zien.

Zo spreekt de Schrift van verscheidenheid in genade gaven. We vinden dat duidelijk vermeld in 1 Cor. 12 en in Rom. 12. Maar we moeten hier en nu genade van God ontvangen, om in deze wereld van weelde, waar van alle kanten, radio, televisie, internet en allerlei andere dingen ons aftrekken van gebed

en van de gemeenschap der heiligen, om staande te blijven. Daartoe hebben we Gods genade nodig en die wil God ons geven. Zodat we kunnen zeggen: "dit is de tijd om met mijn Heer te verkeren, om te bidden, om naar de samenkomst te gaan, om mijn Bijbel te onderzoeken". Dat is genade Gods!

We hebben die genade nodig, om de zuigkracht en de begeerlijkheden en de lusten van deze wereld en de weelde van deze tijd te weerstaan en niet afgetrokken te worden. Die genade is genoeg, als we die maar willen aanvaarden.

We mogen toegaan tot de troon der genade. Zoals in Hebr. 4:16 staat: *"Laten we daarom met vrijmoedigheid toegaan tot de troon der genade"*.

Een troon waar alle Goddelijke macht en kracht en heerschappij van uitgaat, die voor ons is. Zo staat al de kracht Gods ons ter dienste en ter beschikking in Christus. In die tekst lezen we ook: *"opdat wij barmhartigheid ontvangen en genade vinden om hulp te verkrijgen te gelegener tijd"*. De grondtekst spreekt van *"te juister tijd"* d.w.z. precies op die tijd, dat we Gods genade nodig hebben.

Het kan zijn dat we te laat naar de troon der genade gaan; ook dan is Gods genade nog zo groot, dat we Zijn barmhartigheid ervaren. Want als we weer in zonde zijn gevallen en in zwakheid toe gegeven hebben aan de macht der zonde, doordat er een verzoeking op ons afgekomen is, kunnen we nog naar de troon der genade gaan en daar genade voor vergeving ontvangen; maar het is niet te juister tijd.

God wil ons geven, dat als de verzoeking op ons af komt, we al naar de troon ter genade gaan, voordat we er aan toegeven, dat wil zeggen, om de macht van de zonde te weerstaan in Zijn kracht. Dat is ter juister tijd en dan behoeven we niet eerst gewond te raken. Dat is staande blijven in het geloof. Laten we dit ter harte nemen.

Tenslotte willen we nog enige punten aangrijpen om te zien, hoe genade steeds vermenigvuldigd wordt. In 2 Petr. 3:18 lezen we: *"maar wast op in de genade en in de kennis van onze Here en Heiland, Jezus Christus"*.

Opwassen in de genade en in kennis gaat samen. Naarmate we kennis krijgen van Christus en ook van Zijn Woord, wassen we op in de genade. We weten, dat door het Woord ons ook geloof gegeven wordt, want het geloof is uit het horen en het horen door het Woord van Christus. (Rom. 10:17) Daarom staat er in Rom. 10:8 dat het Woord een Woord van geloof is.

Maar we vinden ook, dat het Woord een Woord is van genade. Als we het Woord horen ontvangen we niet alleen geloof en vermeerderd ons geloof, maar dan kan ook de genade groeien en de kennis van Hem vermeerderen; zodat we niet beschaamd staan bij Jezus komst.

Bij het ontvangen van meer kennis, groeien we ook op in genade door dankzegging. Hoe meer dankzegging, hoe meer genade. Zo mogen we toegaan tot de troon der genade door het gebed met dankzegging.

Wanneer we willen groeien in de genade, moeten we zelf minder worden in ons eigen leven, door het afsterven van het eigen ik en zo ons geloof en kennis vermeerderen tot de volkomenheid in Christus. Hij die getrouw is, zal dit doen.

In 1 Petr. 1:13 lezen we: *"Omgordt dus de lendenen van uw verstand, wees nuchter, en vestig uw hoop volkomen op de genade, die u gebracht wordt door de openbaring van Jezus Christus"*.

Ook die genade is voor ons weggelegd, dat wij bij de komst van Jezus, veranderd zullen worden in het opstandingslichaam. Dit is de genade die God zal geven, dat we in een ondeelbaar ogenblik vergaderd zullen worden met de ontslapen heiligen en veranderd zullen worden in een punt van de tijd.

In deze wereld moeten we onze hoop vestigen op de genade van uur tot uur, van ogenblik tot ogenblik; we moeten alles willen ontvangen uit Zijn hand. Vandaag zijn er vele goede sociale verzekeringen en men is daardoor niet meer gewend van de genade bedeling te leven, welke uit menselijk begrip waren en vaak verre van Christelijk, van uit de liefde van Christus. Laten we toch goed beseffen, dat we niets van ons zelf hebben en wat we hebben als niets te beschouwen, ook ons eigen inzicht, wijsheid en kennis.

Paulus zegt: *"ik acht het alles drek en vuilnis"*. (Filp. 3:8 O.V.)

We moeten arm zijn van onszelf en in onszelf en zonder Hem kunnen we niets doen. We hebben voor alles Hem nodig, Die zo arm willen leven uit zichzelf, zijn rijk in God en in vrucht dragen en zullen rijk het eeuwige Koninkrijk binnengaan.

“Zalig de armen van geest, want hunner is het Koninkrijk der hemelen“.

Niets uit mijzelf! Gij, Heer bent het! U bent daarvoor beloofd en geprezen!

Amen.

